

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἔχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχίου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσπεριακοῦ δραχ. 5.—Ἑσπεριακοῦ φρ. χρ. 7
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 119, ἔναντι Χρυσοσπηλαιῶν ἱσθῆς

Περίοδος Β'.—Τόμ. 2ος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Μαρτίου 1895

Ἔτος 17ον.—Ἀριθ 41

ΕΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΚΤ. ΜΑΛΩ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
[Συνέχεια· ἴδε σελ. 73.]

Κελάδημα πτηνοῦ τὴν ἀ-
φύπνισε, σοβαρὸν καὶ θλιβερόν,
ἔχον φθόγγους καθαροὺς καὶ
λιγυρούς· ἀνεγνώρισε δὲ αὐτὸ
παρευθὺς ὡς τὸ τοῦ κορυδα-
λοῦ. Ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμοὺς
καὶ βλέπει ὑπεράνω τῶν δε-
ματίων τῆς ἀμυδρᾶν λάμψιν
λευκὴν διαπερῶσαν τὸ σκότος
τοῦ δάσους, οὗ τὰ δένδρα καὶ αἱ
παραφυάδες διεκρίνοντο μαῦρα
ἐπὶ τοῦ ὠχροῦ πεδίου τῆς ἡύρας.
Ἦτο πρωΐα.

Ἡ βροχὴ εἶχε παύση, οὐδὲ
πνοὴ ἀνέμου ἔσειε τὰ βαρέα
φύλλα, ἐν ὅλῳ δὲ τῷ δάσει
ἐπεκράτει σιωπὴ βαθεῖα, δια-
σχιζομένη μόνον ὑπὸ τοῦ κε-
λαδήματος ἐκείνου τοῦ πτη-
νοῦ, ὅπερ ὑψοῦτο ὑπὲρ τὴν
κεφαλὴν τῆς, ἄλλα δὲ κελα-
δήματα ἀνταπεκρίνοντο εἰς
αὐτὸ μακρόθεν ὡς ἐωθινὸν
σάλπισμα, ἐπαναλαμβάνόμενον
καὶ διαδιδόμενον ἀπὸ τμήματος
εἰς τμήμα.

Ἡ κορὰ τοῦ ἐρωτῶσα ἑαυτὴν
ἐὰν ὤφειλε νὰ ἐγερθῇ ἤδη καὶ
νὰ ἀναλάβῃ τὴν πορείαν τῆς·
αἰφνης διέσεισε τὸ σῶμά της
φρικτίαις. Φέρει τὴν χεῖρα ἐπὶ
τοῦ ἐνδύματός της καὶ αἰσθάν-
νεται αὐτὴν ὑγρὰν ὡς μετὰ
βροχὴν ραχδαίαν, ἡ ὑγρασία τοῦ δάσους διεπέρασεν αὐτὴν καὶ
νῦν ἐν τῇ ψύξει τῆς ἀρχομένης ἡμέρας τὴν ἐπάγωνε. Δὲν
ὤφειλε νὰ διστάσῃ ἐπὶ πλέον· πάραυτα ἀνωρθώθη καὶ ἐτινά-
χθη ἰσχυρῶς ὡς ἵππος ῥωθωνίζων. Βαδίζουσα θὰ ἐθερμαίνεται.

Ἀλλ' ὅμως μετὰ σκέψιν δὲν ἤθελαν ἀκόμη νὰ ἀπέλθῃ,
διότι δὲν ἔφεγγεν ἀρκούντως ὥστε νὰ δυνθῇ νὰ λάβῃ γινῶσιν
τῆς καταστάσεως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πρὶν ἐγκαταλίπῃ τὴν κα-
λύβην ἦτο φρόνιμον νὰ ἴδῃ μήπως ἡ βροχὴ ἔμελλε νὰ ἐπανα-
ληφθῇ.

Χάριν διασκεδάσεως καὶ ἔτι μᾶλλον ἵνα κινηθῇ τὸ σῶμά
της, ἐπανέθεσεν εἰς τὴν θέσιν των τὰ δεμάτια ἅτινα εἶχε

«Μωρὲ πού τη βρήκαμε τὴν παλιοκλέφτρα» (Σελ. 82, σελ. 8'.)

τὴν κατεδίωκον διὰ τῶν ὑλακῶν αὐτῶν, οὐδὲ οἱ ἄνθρωποι διὰ
τῶν καχυπόπτων βλεμμάτων.

Καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο ὅπως τὴν ἤθελαν ὥστε νὰ τὴν κατα-
στήσῃ εὐέλπιδα. Οὐδέποτε εἶχεν ἴδῃ πρωΐαν τόσο εὐμορφον,
τόσον γελῶσαν, ἡ βροχὴ εἶχεν ἐκπλύνῃ τὰς ὁδοὺς καὶ τὴν
ἐξοχὴν, εἶχεν ἀναζωογονήσῃ τὰ πάντα, τὰ τε φυτὰ καὶ τὰ δέν-
δρα, ὧν ἡ νέα ζωὴ ἐφαίνετο προσελθούσα ἐξ αὐτῆς τῆς νυ-
κτός. Τὸν οὐρανὸν ἀναθερμανθέντα ἐπλήρουν ἐκατοστῆς κο-
ρυδαλῶν, οἵτινες ἀνίσταντο κατ' εὐθείαν ὑψηλὰ ἀνὰ τὸν διαφα-
νῇ ἀέρα, διασκορπίζοντες ἄσματα χαρμῶσυν· ἐξ ὅλης δὲ τῆς
πεδιάδος τῆς περικυκλούσης τὸ δάσος ἀπεπνέετο ὁσμὴ ῥω-

μετακινήσῃ τὴν προτεραίαν,
ἔπειτα ἐκτενίσθη καὶ ἐκαλλω-
πίσθη παρὰ τὸ χεῖλος αὐλα-
κος πλήρους ὕδατος.

Ὅτε ἐτελείωσεν, ὁ ἀνα-
τέλλων ἥλιος εἶχεν ἀντικατα-
στήσῃ τὴν αὐγὴν, καὶ ἤδη διὰ
τῶν κλάδων τῶν δένδρων ὁ
οὐρανὸς ἐφαίνετο κυανοῦς ὡ-
χρὸς ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου νέ-
φους· βεβαίως ἡ πρωΐα θὰ ἦτο
εὐδία, πιθανῶς δὲ καὶ ἡ ἡμέ-
ρα. Ὁφείλε λοιπὸν ν' ἀπέλθῃ.

Ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν περι-
κνημίδων τῆς εἰς οὐδὲν ὠφέ-
λησεν, ἡ δὲ πορεία ὑπῆρξεν
ἐπώδυνος· τόσο ἦσαν οἱ πό-
δες τῆς καταπεπονημένοι· ἀλλὰ
δὲν ἐβράδυνεν ὅμως νὰ γυ-
μνασθῇ, καὶ μετ' οὐ πολὺ
ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν βα-
δίζουσα βῆμα κανονικὸν ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ, ἥς τὴν σκληρότητα
εἶχεν ἀπαλύνῃ ἡ βροχὴ. Ὁ
ἥλιος προσβάλλων αὐτὴν εἰς
τὰ νῶτα διὰ τῶν πλαγίων
ἀκτίνων τοῦ ἐθερμαίνειν αὐ-
τήν, ἅμα δὲ ἔρριπτεν ἐπὶ τοῦ
ἐδάφους σκιάν ἐπιμήκη συμ-
βαδίζουσιν παρ' αὐτήν· τὴν
σκιάν ταύτην βλέπουσα, ἀνε-
λάβανε θάρρος· διότι καὶ μὲν
δὲν παρίστα κορασίδα καλῶς
ἐνδεδυμένην, ἀλλὰ τοῦλάχισ-
τον δὲν ἐδείκνυε τὴν πανα-
θλίαν ἐκείνην τῆς προτεραίας,
τὴν ἔχουσαν φρυγανώδη τὴν
κόμην καὶ τὸ πρόσωπον πε-
λιδνόν· οἱ κύνες ἴσως δὲν θὰ

ΜΑΥΡΗ ΚΑΙ ΑΣΠΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἦτο ἑσπέρα τοῦ Ἰουλίου τοῦ 18... Ὁ καύσων τῆς ἡμέρας ἦτο ἀφόρητος· ἀλλ' ὅπως συμβαίνει συχνά εἰς τὰς θεορμαῖς χώρας, — ὁ τόπος δὲ εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκειται ἡ ἀρχὴ τῆς παρούσης διηγήσεως εἶνε ἡ Ἀλγερία — ἡ νύξ προσηγγέλλετο πολὺ δροσερά· δρόσος εὐεργετικὴ ἐσχημάτιζεν εἰς τὰ ἄκρα τῶν νανοφυτῶν φοινίκων μαργαρίτας, οἱ ὁποῖοι ἐστίλθον φωτιζόμενοι ἀπὸ τὸ ἀργυρόχρουν φῶς τῆς σελήνης.

Τὴν σιωπὴν τῆς νυκτὸς διέκοψεν ἑξαφνα κραυγὴ πῆνου.

— Ἐμπρός! δρόμο!

— Δὲν μπορῶ πλεῖα νὰ περπατήσω! ἀπήντησε μία φωνὴ ἀσθμαίνουσα.

— Τράβα ἔμπρός, σοῦ λέγω!

— Τὰ πόδια μου εἶνε καταματωμένα.

— Τόσῳ τὸ χειρότερο· αὐριο πρῶτ' πρέπει νὰ εἴμεθα ἔς τὸ δάσος. Τράβα λοιπὸν ἔμπρός, εἶδεμή...

— Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ σελήνη ἐφώτισε παράδοξον σκηνήν. Μία μαύρη ἔχουσα τραχέα χαρακτηριστικά καὶ ἐρυτιδωμένα ὡς παλαιὰ περγαμηνὴ ζαρωμένη, ἐσθλῶς τὴν χεῖρά της νὰ κτυπήσῃ κοράσιον μαῦρον ἕως δέκα ἐτῶν.

Τὸ πρόσωπον τοῦ κορασίου ἐξέφραζε φόβον συγχρόνως καὶ πόνον. Προέτεινε τοὺς δύο ἰσχνοὺς βραχιόνάς του διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὸ κτύπημα.

— Δὲν θέλω νὰ με δείρῃς! εἶπε μὲ στεναγμόν.

— Τότε περπάτα!

— Δὲν μπορῶ!

— Νὰ λοιπὸν τότε!

Συριγμός διέσχισε τὸν ἀέρα, ἡ δὲ μάστιγ' ἐκτύπησε μὲ ὀρμὴν τὴν ῥάχιν τοῦ δυστυχοῦς κορασίου· εἰς τὴν ὀξεῖαν κραυγὴν αὐτοῦ ἀπήντησεν ὑπόκωφος ὕλακῃ, μεγαλόφωνος δὲ κῶων, πλαγιάσμενος πλησίον ἀμαξίου, ἀνετινάχθη δεικνύων εἰς τὴν ἀπεχθὴ μαύρην φοβεροὺς ὀδόντας.

— Ἦσυχα! Ἦσυχα, Καναδῇ! ἐγρυξεν ὑφώσασα κατὰ τοῦ κυνὸς τὴν μάστιγα, διὰ τῆς ὁποίας εἶχε κτυπήσῃ τὸ κοράσιον· Ἦσυχα σοῦ λέγω, εἶδεμή θὰ πάρῃς καὶ σὺ τὸ μερτικό σου.

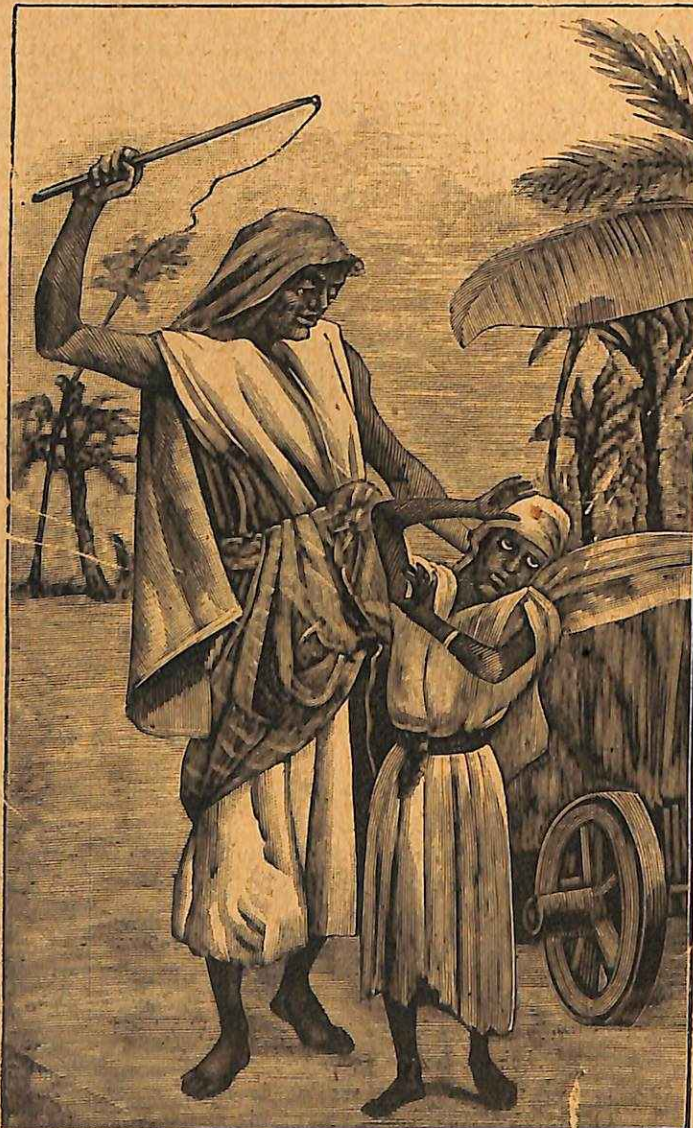
Ἐπειτα δὲ εἶπεν ἀποταθεῖσα εἰς τὸ κοράσιον.

— Τώρα ἔς τ' ἀμάξι!

Τὸ ἀμάξι ἐκλύετο ἐπὶ δύο χμη-

λῶν καὶ χονδρῶν τροχῶν, περιεῖχε δὲ πλὴν ὀλίγων παλαιῶν ἐνδυμάτων, ἀρχετοὺς κάδους πλήρεις ὕδατος καὶ σάκκον ἀλεύρου ἀραβοσίτου.

Δύο λευγῶν δρόμος ὑπελείπετο ἀκόμη ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ ταξιδίου τῶν· τὴν πρῶταν ἔπρεπε νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν φυτεῖαν τῆς Μετζάνας, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ διευθύνων τὴν καλλιέργειαν μισθώνει συμπληρωτικούς ἐργάτας, ἀνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιά ὅπως

Προέτεινε τοὺς ἰσχνοὺς βραχιόνάς της διὰ νὰ προφυλαχθῇ (Σελ. 84, στήλ. α').

ἀφαιρῶσι τὸν φελὸν ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῶν δρυῶν, αἵτινες παράγουσιν αὐτὸν.

Διὰ τοῦτο ἡ μαύρη, χωρὶς νὰ συγχινηθῇ ἐκ τῆς φωνῆς τῆς μικρᾶς Μυάνας, ἐπανέλαβε τραχύτερον:

— Σ' τ' ἀμάξι!

Μετὰ τὴν διαταγὴν ταύτην ἡ μικρὰ κόρη ἐπέρασεν εἰς τοὺς ὤμους τῆς δύο ἱμάντας, δεδεμένους εἰς τὴν ἀμαξάν· ὁ Καναδῆς ἤλθε πλησίον τῆς λείγων ἐλαφρῶς τὴν χεῖρα ἥτις ἐκρέματο πρὸς τὸ μέρος του, ἐν ᾧ ἡ μαύρη προσέδενεν εἰς τὰ πλευρά τοῦ ζφου τὰ κανάβινα σχοινία

διὰ τῶν ὁποίων ἔσυρε καὶ οὗτος τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸν μέρος.

Δὲν ἦτο συνήθης κῶων ὁ Καναδῆς. Ἦτο κρᾶμά τι κυνὸς ποιμενικοῦ καὶ κυνὸς τοῦ Ἀγίου Βερνάρδου. Οἱ πρασινωποὶ ὀφθαλμοὶ του, τὰς ὥρας καθ' ἃς ἦτο ἡσυχος, ἐλάμβανον ἐκφρασιν ἀπεριγράφτου ἀγαθότητος· θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἦσαν ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου· ἀλλ' εὐθὺς ὡς παρουσιάζετο κίνδυνος τις, τὸ βλέμμα του ἐγίνετο ἄγριον, τὰ ὦτά του ὠρθοῦντο, ἡ δὲ πυκνὴ οὐρά του ἐκτύπα ἰσχυρῶς τὰ πλευρὰ αὐτοῦ.

Ἦσθάνετο πολλὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Μυάναν, καὶ ὑπήκουεν εἰς αὐτὴν εὐπειθῶς, καὶ ἡ μικρὰ δὲ κορασὶς τὸν ἠγάπα ὁμοίως.

Συχνάκις ἡ θερμὴ δορὰ τοῦ Καναδῆ προεφύλαξε τὴν Μυάναν ἀπὸ τὰς αἰφνιδίους μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαίρας· διότι εἰς τὴν χώραν ταύτην ἡ θερμοκρασία εἶνε ἀστατος· τὴν πρῶταν πίπτει χιών, τὴν δὲ ἡμέραν καύσων ἀφόρητος καταδικάζει τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἀπόλυτον ἡσυχίαν.

Ἡ γραῖα μετέβαινε συχνὰ ἀπὸ μέρους εἰς μέρος μετὰ τῆς Μυάνας καὶ τοῦ Καναδῆ, οἷτινες ἔσυρον τὸ ἀμάξιόν της. Ὅτε ὁ Καναδῆς ἐβλεπεν ὅτι ἡ φίλη του ἦτο κουρασμένη, ἐβράδυνε τὸ βῆμά του ἡ ἴστατο καθ' ὅλοκληρίαν· ὅσον δὲ καὶ ἂν τὸν ἐμαστιγῶνεν ἡ κυρία του δὲν ἀπεφάσιζε νὰ προχωρήσῃ. Τοῦτο δὲ καὶ συνέβη τὴν νύκτα ἐκείνην μετὰ μιᾶς ἀκόμῃ ὥρας πορείαν.

— Τί τρέχει; εἶπεν ἡ ἀπαισία γραῖα σείδουσα τὴν φοβεράν μάστιγάν της.

— Σκότωσέ με, ἂν θέλῃς, εἶπε μὲ κατάκοπον φωνὴν ἡ Μυάνα· δὲν μπορῶ ὅμως βῆμα νὰ κάμω πλεῖα.

Ἡ γραῖα ἐνόησεν ὅτι ἀνωφελῶς θὰ ἐπέμενεν· ἠρέσθη νὰ καταβιάσῃ ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς μικρᾶς τὴν ὑψωμένην ἤδη μά-

στιγα. Ἐπειτα δὲ βλασφημοῦσα ἐξέβαλεν ἀπὸ τοὺς ὤμους τῆς Μυάνας τοὺς δερματίνους ἱμάντας, διὰ τῶν ὁποίων ἔσυρε τὴν ἀμαξάν, ἔβαλε τὴν μικρὰν ἐντὸς τοῦ ἀμαξίου καὶ τὴν εἶπεν ἀπειλητικῶς:

— Ὅταν φθάσωμε, τὰ ξαναλέμε!

Ἡ Μυάνα καταβεβλημένη ἀπὸ τὴν κόπωσιν καὶ τὰς κακουχίας δὲν ἀπήντησε. Τότε ἡ γραῖα ἐξεύχθη εἰς τὴν ἀμαξάν, μετὰ δῶρον δὲ πορεύαν τὴν νύκτα, ἐστάθη εἰς τὴν ἀρχὴν μεγάλου δάσους δρυῶν.

[Ἐπεται συνέχεια]

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΟΛΥΤΡΟΠΟΥ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΝΑΣΟΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ἐγεννήθη εἰς μίαν πτωχικὴν καλύβην μικροῦ χωρίου· τὰ σπάργανα ὅπου τον ἐτύλιξεν ἡ μητέρα του ἦσαν πτωχικά· πτωχικὴ ἦτο ἡ κούνια ὅπου τον ἐνανούριζε νὰ τον ἀποκοιμίσῃ· πτωχικά ἦσαν καὶ τὰ φορέματα ποῦ του ἐφόρεσε ὅταν ἤρχισε νὰ περιπατῇ.

Ἦλθε ἡμέρα ποῦ δὲν εἶχαν εἰς τὸ σπιτάκι τους ψωμί ἀρκετὸ νὰ χορτάσῃ. Κάνεις δὲν του ἔδωκε ποτε εὐμορφα παιγνίδια νὰ παίξῃ· κανεὶς δὲν του ἔκαμε δῶρα τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς του.

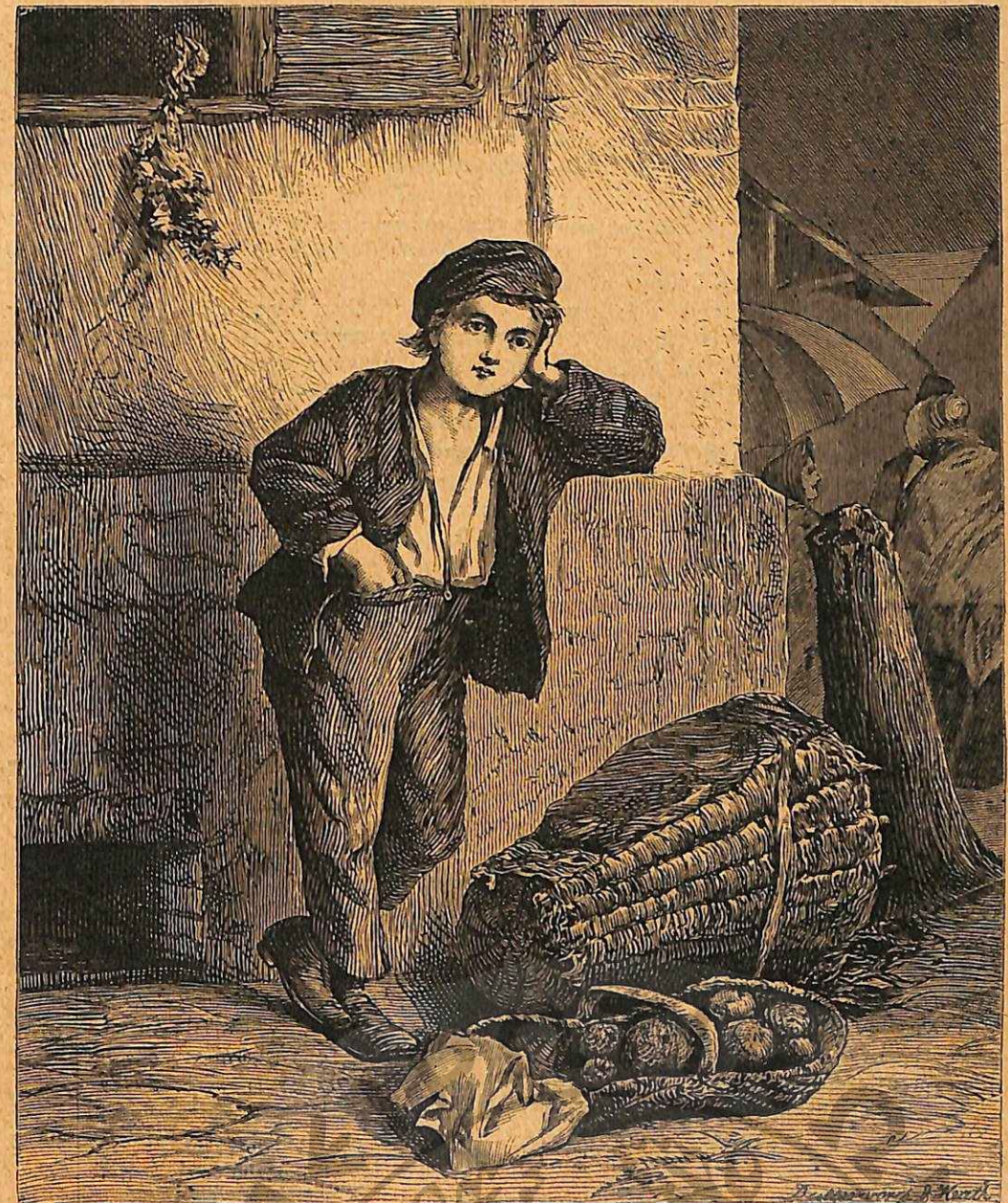
— Ὁ καϊμένος ὁ Νάσος! τὸ δυστυχισμένο παιδί! θὰ εἰπῇτε.

— Ὅχι, ὄχι· ὁ πτωχὸς ὁ Νάσος δὲν εἶνε διόλου δυστυχισμένο παιδί· εἶνε πολὺ εὐτυχισμένο μάλιστα· ἄς εἶνε τόσο πτωχὸς ὥστε ἔχει ἓνα μεγάλο, ἀτίμητο θησαυρὸ, τὴν μητέρα του.

Πόσα παιδιά ἀπ' αὐτὰ ποῦ ζοῦν μέσα ἔς τὰ πλούτη, ποῦ πατοῦν μαρμαρένια σκαλοπάτια καὶ μαλακὰ ταπιά, ποῦ φοροῦν ἀρχοντικά φορέματα καὶ ἔχουν ὅ,τι θελήσουν, δὲν εἶνε εὐτυχῇ! Τίποτε θαρρεῖς δὲν τους λείπει· καὶ ὅμως τους λείπει ὁ μεγαλειότερος πλοῦτος, ἡ μητέρα τῶν· δὲν ξέχρουν τί θὰ εἰπῇ μητέρας ἀγκαλιά· τί θὰ εἰπῇ νὰ κουμβήσουν τὸ κεφαλάκι τῶν εἰς τὸ γόνατο τῆς μητέρας καὶ νὰ κοῦσουν σιμὰ ἔς τ' αὐτὴ τῶν νὰ κτυπᾷ ἡ καρδιά της. Ὅχι δὲν το ξέχρουν· καὶ γι' αὐτὸ μία λύπη εἶνε ζωγραφισμένη πάντα ἔς τὰ χεῖλη των.

Ὁ μικρὸς ὁ Νάσος τὴν ἔχει τὴν μητέρα του. Καὶ πῶς τὴν ἀγαπᾷ! Αὐτὴν μονάχα ἔχει εἰς τὸν κόσμον· εἶνε ὀρφανὸς ἀπὸ πατέρα· γιὰ τὴν μητέρα του εἰμπορεῖ καὶ ἔς τὴ φωτιὰ νὰ πέσῃ. Γιὰ τὴν ἀγάπη της ἀπεφάσισε καὶ νὰ ξενιτευθῇ μικρὸς, μικρὸς.

— Ἐδῶ ἔς τὸ χωριὸ δουλειὰ δὲ βρῖσκω, εἶπε πολλὰς φορὰς μὲ τὸν νοῦν του· θὰ γυρῶ ἔτσι ἔς τοὺς δρόμους· καὶ τί θὰ γίνω; καὶ πῶς θὰ τὴν περιποιηθῶ τὴν μητέρα μου σὰν γηράσῃ; Ἀς πάγω ἔς τὰς Ἀ-

θήνας, νὰ κερδίζω τὸ ψωμί μου, νὰ τῆς στέλνω καὶ κανένα λεπτὸ καὶ νὰ προκόψω, νὰ γίνω ἄνθρωπος.

Τὸ εἶπε τῆς μητέρας του· ἐκείνη δὲν ἤθελε ἔς τὴν ἀρχὴν· ἔπειτα τὸ ἐπῆρε ἀπόφασιν· ἤθελε νὰ προκόψῃ τὸ παιδάκι της· τοῦδωκε τὴν εὐχὴ της, τὸ φίλησε καλὰ καλὰ καὶ το ἔστειλε ἔς τὰς Ἀθήνας.

Ὁ Νάσος πωλεῖ πορτοκάλια ἔς τοὺς δρόμους· ὅλοι δσοὶ βλέπουν τὸ γλυκὸ καὶ τίμιο πρόσωπό του, νοιώθουν πόσο καλὸ παιδί εἶνε καὶ ἀγοράζουν πορτοκάλια. Τὸ βράδυ πηγαίνει ἔς τὸ σχολεῖο τοῦ Παρνασσοῦ· ἔχει σχέδια ὁ Νάσος· θέλει νὰ πάγῃ ἔμπρός.

Αὐτὰ τὰ σχέδια συλλογίζεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποῦ τον βλέπετε· ὁ νοῦς του τρέχει εἰς τὴν μητέρα του· τῆς ἔστειλε δέκα δραχμὰς νὰ κάμῃ καινούργιο φόρεμα διὰ τὴν Λαμπρή, καὶ νοιώθει μίαν χαρὰ μέσα του! Ὁ Νάσος μου καλὸ παιδί, ἔχει θάρρος καὶ θὰ προκόψῃ· ἔχεις ἐπάνω σου τὸ μεγαλειότερο φυλακτὸ τοῦ κόσμου, τὴν εὐχὴ τῆς μανούλας σου!

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,"

[Βιβλία δια οικογενεϊας και παιδια
εκδοθέντα υπό της Διευθύνσεως της «Διαπλάσεως» και
πωλούμενα εις τὸ Γραφεῖον αὐτῆς.]

- **Ὁ Ἀγροτικός Οἰκίδκος** ὑπὸ **Σοφίας**
Δήμου μεταφρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Διή-
γημα διδακτικόν, μετὰ 25 εἰκόνων, βραβεύ-
θην ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσόδε-
τον δρ. 3,75. "Ἀδετον. δρ. 1,75
- **Ἡ Ἀνθοῦλα** ὑπὸ **Ἀρ. Π. Κουρτίδου** μετα-
φρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Χαριέστατον καὶ
ἡθικώτατον διήγημα μετὰ 26 εἰκόνων. Χρυ-
σόδετον. δρ. 5. "Ἀδετον. δρ. 3,50
- Βαῖτάν Ζεράν** ὑπὸ **Σοφίας Δήμου** μετα-
φρασθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Περιήγησις εἰς
τὸν Κάκασον, ἥθη, ἔθιμα, περιπέτεια.
"Ἀδετον. δρ. 1,50
- Εἰς τὴν θάλασσαν!** Ναυτικὸν Μυθιστό-
ρημα κατὰ τὸν Μέν-Ρυδ, περιπετειώδες,
θελκτικόν, διδακτικόν. Μετάφρασις **Ἀρ. Π.**
Κουρτίδου, μετὰ 25 εἰκόνων. Χρυσόδετον
δρ. 3,75. "Ἀδετον. δρ. 1,75
- Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόγνου** ὑπὸ **Π. Ι. Φέρμ-
που** ἐξελληνισθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ André
Laurie. Μυθιστορία ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος ἐν
Ρωσσίᾳ διαδραματιζομένη, μετὰ 20 εἰκόνων.
Χρυσόδετον δρ. 5. "Ἀδετον. δρ. 3,50
- Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου** ὑπὸ **Ἀρ.**
Π. Κουρτίδου μεταφρασθέντες. Ἐπαγωγότατον
καὶ διδακτικὸν διήγημα. "Ἀδετον δρ. 1,50
- **Ἡ Μαροῦδια** ὑπὸ **Π. Ι. Φέρμπου** μετα-
φρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ P-J. Stahl.
Διήγημα Ρωστικῆς ὑποθέσεως, συγκινητικώ-
τατον καὶ διδακτικώτατον, βραβευθὲν ὑπὸ
τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσόδετον δρ.
5. "Ἀδετον. δρ. 3,50
- **Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων** ὑπὸ **Α. Κατακου-
ζηνῶ**. Τόμος περιέχων 150 ποιήματα διὰ
παιδιά. Χρυσόδετος δρ. 3. "Ἀδετος δρ. 1,50
- **Ἡ Νίνα** ὑπὸ **Π. Ι. Φέρμπου** ἐξελληνισθεῖσα.
Ἀμερικανικὸν μυθιστόρημα τῆς Λουίζης Μ.
Ἀλκώτ, ἐν ᾧ μετὰ τρυφερότητος καὶ περισσῆς
χαρίτος ἐκιστορεῖται ὁ παιδικὸς βίος τῆς
ἡρώιδος καὶ τῶν ἐπτά ἐξαδέλφων τῆς. Χρυσό-
δετον δρ. 5. "Ἀδετον. δρ. 3,50
- Παιδικὸι Διάλογοι** ὑπὸ **Αἰμίλιου Ἐμαρ-
μένου** (Ἀρ. Π. Κουρτίδου), πρὸς χρῆσιν
τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, Παρθεναγωγείων
καὶ Νηπιαγωγείων. Μικραὶ σκηναὶ πρὸς
παράστασιν ἐν σχολικαῖς ἢ οικογενειακαῖς
ἐορταῖς. Σειραὶ δύο, ἥτοι:
- Σειρὰ πρώτη**, περιέχουσα 13 διαλόγους, ἐπι-
τρεπομένους καὶ ἐν Τουρκίᾳ. "Ἀδετος δρ. 1,20
- Σειρὰ δευτέρα**, περιέχουσα 10 πατριωτι-
κούς διαλόγους ἀπηγορευμένους ἐν Τουρκίᾳ.
"Ἀδετος δρ. δρ. 1,20
- Παιδικὸν πνεῦμα**, συλλεγὲν ὑπὸ **Ν. Π.**
Παπαδοπούλου. Τρία τομίδια, ὧν ἕκαστον
περιέχει ὑπὲρ τὰ 200 παιδικὰ πνεύματα
ἔχοντα τὴν μαγικὴν δύναμιν νὰ διαχύνωσι
τὴν φαιδρότητα καὶ εἰς τὴν μάλλον σκυθρω-
πὴν συναναστροφὴν. Χρυσόδετα καὶ τὰ τρία
τομίδια ὁμοῦ δρ. 2,50. "Ἀδετον ἕκαστον
τομίδιον λεπτὰ 50
- **Ὁ Ψυρεσιπώλης** ὑπὸ **Π. Ι. Φέρμπου**
ἐξελληνισθεὶς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετὰ 24 εἰκό-
νων. Θελκτικώτατον καὶ μορφωτικὸν τοῦ χα-
ρακτήρος καὶ τῆς καρδίας διήγημα, βραβευ-
θὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσό-
δετον δρ. 5. "Ἀδετον. δρ. 3,50

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι 18 Ἀπριλίου ε.ε.

- 233. Λεξιγράφος.**
Τὸ πρῶτον αὐτοκράτορα Ῥωμαίων φανερώνει.
Τὸ δεύτερον εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀνθεὶ καὶ μεγαλόνει.
Καὶ πόλιν Ἀσιατικὴν εὐθὺς εἰς φῶς θὰ φέρῃς.
Τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἐὰν ὡς ἐν προφέρῃς.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χιόνης τοῦ Παρνασσῶ.
- 234. Συλλαβογράφος.**
Γράμμα κ' ἐγὼ γράμμα καὶ σύ.
δουλεῖται δὲν κάμαμε μαζί.
Μὰ τρίτον γράμμα πήραμε,
πρωτεύουσιν χαρίσαμε
Εἰς κράτος τῆς Εὐρώπης.
Ἐστάλη ὑπὸ Ἀρχιμῆδους τοῦ Μαθηματικοῦ.
- 235. Στοιχειόγράφος.**
Ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφίσης, τὴν ζωὴν σου ἀφαιρῶ.
Ἄν τὴν κεφαλὴν μου κόψῃς, ἀσθενείας σου δωρῶ.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀργιολοῦδου τοῦ Ἀθηναίου.
- 236. Στοιχειόγράφος.**
Διδῶς πῖ καὶ βάλε λά,
καὶ θὰ ἴδῃς πολὺ καλὰ,
τὸ νησί ὅτι χαλᾷ.
καὶ περὶ εἰς τὰ ψηλά.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αὔρας τοῦ Φαλήρου.
- 237. Ἀνιγίμα.**
Ἄρχω εἰς Ἀλικαρνασσόν, εἰς Ῥόδον καὶ Ῥωσσίαν,
Δὲν ἄρχω εἰς Ἑλλάειαν, Ἰθώμην καὶ Ἀσίαν.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μυρσίνης.
- 238. Ἀνιγίμα.**
Μιά βαρκούλα φορτωμένη
Ἐπὶ τὴν σπηλῶν μπάινει καὶ βγαίνει.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λιωνίδου.
- 239. Μωσαϊκόν.**
Τὸ πρῶτόν μου ἔς τὴν ἐκκλησίαν εὐρίσκεται κλει-
[σμένο,
Τὸ δεύτερον ἔς τὸν Λέοντα τῶχτετε χαρισμένο,
Τὸ τρίτον μου ὁ Ἀλφειὸς το ἔχει παρασύρη,
Τὸ τέταρτον τὸ πλοῖόν σου τὸ ἔχει ἀνασύρη,
Τὸ πέμπτον ἔς τὰς ἀγκάλας τῆς βαστάζει ἡ τροφός.
Τὸ σύνολον ἐὰν χαθῇ δὲν θὰ ὑπάρχῃ φῶς.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κολοσσῶ τῆς Ῥόδου.
- 240. Κυβόλεξον.**
Διὰ τῶν κάτωθι γραμμάτων νὰ σχηματισθῇ
κυβόλεξον.
ΑΑΑΑΑΑΗΗΗΗΗΗΜΡΡΡΡΡΡΣΣ.
Ἐστάλη ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα.
- 241. Σταυρός.**
Διὰ τῶν γραμμάτων ΑΕΕΗΗΑΑΝΟΡΣΤ
σχημάτισον σταυρὸν ἐκ τοῦ ὀνόματος ἁγίου καὶ
τοῦ πατρὸς ἀρχαίου ἡρώος ἀποτελούμενον.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μαντίου τῶν Δελφῶν.
- 242. Ἱστορικὴ ἐρώτησις.**
Ποῖος Ῥωμαῖος αὐτοκράτωρ θνήσκων εἶπε
«Νενίκηκας, Χριστέ» χορῆσθητι, Ναζωραῖτε!
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνικούργου.
- 243-245. Κεκρυμμένα ὀνόματα νήσων.**
1. Ὁ ῥυπαρὸς τὸ σῶμα ἔχει ῥυπαρὰν ψυχὴν.
2. Τὰ εὐοί, ἃ καὶ εὐὰν εἶνε ἐπιφωνήματα.
3. Ἡ μήκων ὡς ναρκωτικὸν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν
δίδεται.
Ἐστάλη ὑπὸ Α. Δ. Κοντάκη.
- 246-251. Μαγικὴ συλλαβή.**
Δι' ἀντικαταστάσεως ἐνὸς γράμματος οἰοῦντο-
τε ἕκαστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μιᾶς συλλα-
βῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχηματίσιν ἄλλας τόσας
λέξεις:
Ὀμίλος, λύρα, ὁδός, κίνα, τιάρια, ἀμίλλα.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κωνσταντῶ Ἀριστοφάνους.

252—253. Μεταμορφώσεις.

- 3) ὁ Χάρων, διὰ 9 μεταμορφ. νὰ γίνῃ δαίμων.
4) ἡ Τροία, διὰ 9 μεταμορφ. νὰ γίνῃ ἄργος.
Ἐστάλη ὑπὸ Παναγιώτου Π. Πιερριτοῦ.

254. Μεσοστιχίς.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων
ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα κράτους Εὐρωπαϊκοῦ.

- 1, Ὁρος τῆς Ἀρμενίας. 2, Ποταμὸς τῆς
Εὐρώπης. 3, Κράτος. 4, Πόλις τῆς Ἑλλά-
δος. 5, Ὁρος νήσου τοῦ Ἰονίου. 6, Αὐτο-
κράτωρ τῆς Ῥώμης. 7, Στρατηγὸς Ἀθηναῖος.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φιλίππου Χελιδόνα.

255. Διπλῆ ἀκροστιχίς.

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων
ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἀρχαίου λυρικοῦ ποιητοῦ.
Τὰ δὲ δεύτερα πόλεως τῆς Ἑλλάδος.

- 1, Ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς. 2, Ἰχθὺς.
3, Βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου. 4, Ἀρχιερεὺς τῶν
Ἑβραίων. 5, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 6, Γονιμον
μέρος γῆς. 7, Δημητριακὸς καρπός.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀργιολοῦδου τοῦ Ἀθηναίου.

256. Φωνηεντόλιπον.

Π—δν—ππτ—λγς—ππτ—ρδς
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Εὐρυστάνου.

257. Ἑλληνοσύμφωνον.

οὐ—ε—ω—ο—ε—υ, —α—ε—ω—ε—υ—ο—ου.
Ἐστάλη ὑπὸ Θερασσοῦ τοῦ Ζωϊτοπούλου.

258. Γρίφος.

Π' ΜΕ
Σ Ν'
Ὅκκα κισσὸς μῆλων
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κόκκινου Λιθαριῶ.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 4 Φεβρουαρίου 1. ε.

- 109.** Ἀργοστόλιον (Ἄργος, τό, λεῖον). —
110. Ἀπέναντι (ἀπ', ἐν, ἀντί). — **111.** Μι-
γάς, μέγας. — **112.** Πολίτης, ὀπλίτης. — **113.**
Ὁ κάθουρας. — **114.** Ναπολέον (Νά' πῶ λέων),
115. Α Ι Τ Ι Α **116.** Α Α
Ι Ι ΜΗΤΗΡ
Τ Τ Ο Ε
Ι Ι ΡΗΝΟΣ
Α Ι Τ Ι Α Γ Ι
Ο ΕΙΝΑ
Σ Σ
- 117.** Σ **118—119.** 1, Λέων. 2,
Λ Κάπρος. — **120—121.** 1,
Α φθόνος, φόνος, ὄνος, ὄσος,
Σ Κ Ι Α Θ Ο Σ ἴσος, μῖσος. — 2, Νόσος,
Μ πόνος, πόρος, Πάρος, Πά-
Ι φος, τάφος, τύφος. — **122**
Σ — **126.** Ἡ ἀντικατάστα-
σις γίνεται διὰ τοῦ γράμματος ν, σχηματίζον-
ται δ' αἱ λέξεις: πνοή, δεινή, σῶν, ἀνήρ,
χῆν. — **127—130.** Τῇ προσθήκῃ τῆς συλλαβῆς
ἀρ σχηματίζονται αἱ λέξεις: παρβένος, Δαρειός,
ἀράχνη, ἀραιός. — **131.**
Οἱ πρῶτοι εὐεργέται μας εἰν' αἱ καλοὶ γονεῖς μας,
Ἄς ἀγαπήσωμεν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μας.
Διὰ τῆς πείρας αἱ γονεῖς διὰ τῶν συμβουλῶν των
τὴν ἀπειρίαν σώζουσι τῶν εὐπειθῶν υἱῶν των.
Λοιπὸν ἅς ὑπακούωμεν καὶ ἅς εὐγνωμονώμεν.
Αἱ ἔργων δὲ ἅς δειγνόμενον ὅτι αὐτοὺς τιμῶμεν.
132. ΝΕΚΟΣ (1, ΜΕΝΩΣ. 2, Τέμνω. 3,
Μέκκω. 4, Τόμω. 5, Μεσσηνί). — **133.**
ΑΧΑΙΟΣ, ΑΧΕΡΩΝ (1, ΑΝτιφάνης. 2, ΧΩ-
ρίς. 3, ΑΡχύτας. 4, Ιερών. 5, ΟΧΗ. 6,
ΣΑΡδηνία). — **134.** Ἀνδρῶν ἀπάντων Σωκρά-
της σοφώτατος. — **135.** Μηδενὶ συμφορὰν ὀνει-
δῆσαι, κοινὴ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται κατ' εὐθείαν
πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον, ἐκδοτὴν τῆς Διαπλάσεως
τῶν Παίδων, εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, χαρ-
τονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσοῦ, τοκομεριδίων, συναλ-
λαγματικῶν ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. Ποσὰ μικρότερα τῶν 5

φράκων, ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημον.
Οἱ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομητὰ παρακαλοῦνται νὰ
γνωστοποιῶσιν ἡμῖν ἐγκαιρῶς τὴν νέαν των διεύθυνσιν, συναπο-
στέλλοντες τὴν παλαιάν των διεύθυνσιν καὶ 25 λεπτῶν γραμμα-
τόσημον διὰ τὴν δαπάνην τῆς ἐκτυπώσεως τῆς νέας ταινίας.

Παραπομπὰ περὶ μὴ λήψεως φύλλων γινόμενα μετὰ παρέλευσιν δεκαπενθήμερου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως των εἶσιν ἀπαράδεκτα.